

Hogyan készítsünk komposztládát otthon?

Először is a méretét határozzuk meg. Azt, hogy általában mennyi hulladék képződik a birtokán, többnyire mindenki tudja. Ebbe természetesen a késő tavaszi, nyári kertművelésközben képződő hulladékot is bele kell számítanunk, és ennek alapján már könnyen eldönthető a láda mérete, köbtartalma. Inkább legyen a kelleténél kicsivel nagyobb, hogy mindig legyen benne elég hely, és a tetejét le tudjuk zárni. Az egyik oldala nyitható, vagy deszkaként kiemelhető legyen, hogy a komposztanyag kiemelése se okozzon nehézséget. A legegyszerűbb egy 1x1 m-es láda, amelynek oldalait 50x50 mm-es staflikból leszabott saroklécek és kb. 200 mm széles deszkák alkotják.

(1). A deszkákat 20 mm-es hézagokkal a staflikra szegezve alakítsuk ki a láda két oldalát. A saroklécek 50-70 mm-nyire nyúljanak túl a láda fenéklapján. A fenéklapot alkotó deszkákat is bő közöket hagyva szegezzük egymás mellé az őket összefogó lécekre. Az egyik oldalt pántok segítségével erősítsük a ládára, felülről pedig hálóerősítésű fóliatakaróval lássuk el. A zsebkendőnyi telkeken ez bőségesen elég az összes, egész évi szerves hulladék összegyűjtésére. A nagyobb, dús növényzetű telkeken azonban nagyobb méretű, esetleg osztottan felépített komposztáló ládát célszerű építeni. Darabjait előregyártva érdemes elkészíteni, hogy kint a helyszínen már csak az összeállítással kelljen törődnünk. Először is a négy sarokoszlopot szabjuk le 80x80, vagy 100x100 mm-es staflikból. Ezt követően az oszlopok közé erősítendő 20 mm vastagságú deszkalapokat vágjuk méretre. E célra tökéletesen megfelelnek a durva felületű faanyagok is

(2). Az oszlopokba legalább 12 mm átmérőjű köldökcsapokkal csatlakoznak a deszkák, ezért az oszlopokba és a deszkák élébe fúrandó csapfészkeket furathelyező sablonnal érdemes elkészítenünk

(3, 4). A csapok legalább 25 mm-nyire álljanak ki a deszkák bütüiből, és beragasztásuk után mindjárt állítsunk is össze a hátlapot. Előbb az egyik oszlop csapfurataiba illetve ragasszuk be a deszkákat,

(5) majd a másik oszlopot is üssük fel a deszkalapokból kiálló, beragasztóztott csapokra. Az összeállított hátlapot léces szorítókkal összehúzatva biztosítsuk elmozdulás, vagy kilazulás ellen.

(6) Természetesen vízálló kötést biztosító ragasztót kell használnunk. Amíg a hátoldal táblája köt, készítsük el a frontoldali oszlopok kalodájának a darabjait. E darabokat 25x50 mm-es lécekből, rétegelt lemezből kivágott sablon segítségével rajzoljuk elő a lécre.

(7) Ha ésszerűen, ferde és csapos részüket összeforgatva rajzoljuk fel mindegyiket, akkor kevesebb lesz a leeső hulladék, és egy vágással két elemet is kialakíthatunk.

(8) A deszkatartók darabjait, ezt követően, úgy szegeljük fel az elülső oszlopokra, hogy a helyükre csúsztatott deszkalapok hosszanti élé között 20-25 mm-nyi rés keletkezzen.

KEOP-2009-6.2.0/A-2009-0024
Komposztálókat a Völgyességbe!

(9) Ha csak egyrekeszesre terveztük a komposztálót, akkor a két első oszlopnak a csapfészkes éle melletti jobb és bal oldalára kell a kalodaléceket felszegelnünk. A kétrekeszes láda második, közbensőoszlopát két oldalról felerősített kalodalécekkal lássuk el. A további összeállítási munkákat a helyszínen végezzük el. A hátsó lap oszlopaiba ragasszuk be az oldallapot alkotó deszkákat, majd azok csapjaira ragasztva üssük fel az elülső oszlopokat. A kalodalécek helyes irányára nem is kell figyelniük, hiszen adottak, csak arra kell ügyelniük, hogy az oszlopok melyik oldalán kell lenniük. Ha többrekeszes lesz a komposztáló láda, akkor ezt követően a hátsó oldalt alkotó deszkákat ragasszuk a helyükre,

(10) majd a hiányzó oldalt is építjük össze. Az elülső deszkákat egymásután csúsztatjuk a helyükre,

(11) majd 16-19 mm vastag faforgácslapból szabjuk le a dupla ládát teljesen lefedő tetőlapot, mégpedig oldalanként 40-50 mm ráhagyással. A tetőlapot borítsuk be kátránypapírral.

(12). A széleken legalább 50 mm-nyire visszahajtott kátránypapírt tűzőgéppel fogassuk a fedőlap hátoldalára, majd a tetőlapot vékony lécekkal szegjük körbe.

(13) Végezetül az egész alkotmányt többször kenjük be kívül-belül időjárásálló, lazúros favédőszerrel, hogy ne menjen idő előtt tönkre, és a korhadás se kezdje ki.

